

НАША

03 | 2025

НОВОАПОСТОЛЬСЬКА

СІМ'Я

ЧАСОПИС НОВОАПОСТОЛЬСЬКОЇ ЦЕРКВИ

БУДЬ ЛАСКА,
ПРОСТИ МЕНІ!

Богослужіння
у м. Сан-Паулу /
Бразилія,
29 вересня 2024 року

ВІХИ ІСТОРІЇ

Рішення, які змінили
Новоапостольську церкву

Рішення

Чого хочеш ти?

ЗМІСТ

ІМПУЛЬС

- 3 Дрібниці
*(Імпульс із богослужіння
Першоапостола)*

БОГОСЛУЖІННЯ

- 5 Першоапостол Жан-Люк Шнайдер
у м. Сан-Паулу / Бразилія,
29 вересня 2024 року

ТОЧКА ЗОРУ

- 11 «Так» Ісусу – «Так» Церкві
(Апостол Ґерт Опденплатц)

РІШЕННЯ

- 12 За чи проти Бога?
(Рішення у Біблії)
- 16 Віхи історії
*(Рішення, які змінили
Новоапостольську церкву)*
- 18 Наскільки вільною є вільна воля?
*(Про співвідношення вільної
волі людини і всемогутності Бога)*

ПОРАДИ БАТЬКАМ

- 22 Хто написав Біблію?
*(Як розповісти дітям
про походження Біблії)*

КОРОТКІ РЕПОРТАЖІ

- 23 Богослужіння Апостола Будника в
окрузі «Україна-Захід»

23

Дрібниці

«Це чинить на спомин про Мене» – слова, які ми чуємо під час кожного святкування Святого Причастя. У Катехізисі зазначено, що ламання хліба і подяка Богові нерозривно пов'язані між собою. Відзначаймо, отже, завжди Святе Причастя у пам'ять про дари, які ми отримали від Бога - Отця, Сина і Святого Духа. Дякуймо Богові за своє життя, за спасіння, за довершення. Дякуймо Йому за Церкву, за апостольське служіння, за Його справу спасіння і відкуплення, за громаду, у якій відчуваємося як удома.

Свою вдячність за Божі дари ми виражаємо також, коли робимо те, що до вподоби Богові: прощаємо ближньому дрібниці, що відбуваються у подружжі, у сім'ї чи в громаді. Дрібниці, які все ж здаються нам такими великими, що іноді навіть через місяці ми помічаємо: вони все ще гіркою віддають у нашому серці і їх ми не простили. Ми очікуємо, аби інша сторона зробила перший крок назустріч, вибачилася і пообіцяла виправитися. Це отруює нашу душу, порушує наші стосунки з ближнім. Якщо ми дійсно хочемо дякувати Богові за все добре й прекрасне, що Він чинить для нас, то прощаймо! Нехай старе залишиться у минулому й простимо дрібниці, які, власне, не є вже такими значними, але отруюють наше життя в сім'ї чи в громаді. Забудьмо про них. Перестаньмо говорити про них. Це прекрасне вираження нашої вдячності Богові за Його дари – утім, завжди, а не тільки під час святкування Святого Причастя.

Імпульс із богослужіння Першоапостола

Будь ласка, прости мені!

29 вересня 2024 року Першоапостол Жан-Люк Шнайдер проводив святкове богослужіння в Сан-Паулу (Бразилія). В основу цього богослужіння була покладена біблійна цитата з Псалма 41, вірша 5.

Я мовив: «Господи, змилуйся
надо мною! Вилікуй мою душу,
бо згрішив перед Тобою».

Псалом 41, 5

Дорогі брати і сестри, для мене дійсно велика радість і велике благословення перебувати разом з вами на цьому богослужінні у вашій церкві. Я вельми щасливий, що ми можемо спільно молитися. Ви молитесь за мене, я молюся за вас, а всі ми разом молимося за наших братів і сестер. Запевняю вас: наші молитви діють! Бог почув вашу молитву і ще не раз почує, можете бути впевнені в цьому. Ви можете розповідати Йому про всі свої турботи й побажання.

Утім, найпершим пріоритетом Спасителя Ісуса Христа є наше спасіння. Він знає про наші страждання на землі й кожного разу, якщо потрібно, приходить на допомогу. Але Його велике бажання, Його план – остаточно визволити нас від зла і страждань та ввести у Своє Царство. Там не буде більше ні зла, ні страждань, ні сліз. Він знає, що тут, на землі, завжди відбуваються речі, які змушують нас страждати. Тому Він бажає раз і назавжди відкупити нас і привести у Своє Царство, де звільнить від усього цього. Утім, є одна перешкода: у Божому Царстві все досконале, усе відповідає Божій волі. А ми не досконалі, ми бідолашні грішники. Тому місія Ісуса Христа полягає в тому, аби звільнити нас від гріхів. Наші гріхи мають бути прощені, інакше ми не зможемо увійти в Боже Царство. Саме тому ми

приходимо до Нього і кажемо: «Будь ласка, прости нам! Ми хочемо бути достойними, аби увійти в Твоє Царство».

Що таке гріх?

Аби отримати прощення гріхів, нам насамперед треба знати, що таке гріх. Визначення гріха дуже просте: гріх – це все те, що суперечить волі й сутності Бога – будь-яка думка, будь-яке слово, будь-який учинок. Зупинімося і поміркуємо над цим упродовж п'яти хвилин. Це допоможе нам усвідомити, як часто ми грішимо.

Гріхом є також невиконання обіцянки, яку ми дали Богові. Це ще одна проблема. Ми багато чого обіцяли Йому, але з певних причин не виконали. А це гріх. Ісус мовив: коли ми маємо можливість робити добро, а не робимо його, то це також гріх. Це ще більше ускладнює ситуацію. Чесно кажучи, скільки разів ми могли зробити добро, але не зробили – бо нам було незручно, бо ми лінувалися і знаходили безліч відмовок, аби не робити добро? Ісус каже, що це гріх. У своєму серці ми свідомі того, що список наших гріхів стає все довшим і довшим. Отже, важливо збагнути, що таке гріх.

До будь-якого гріха треба ставитися серйозно. Утім, Бог не погрожує нам. Він не бажає, аби ми почувалися погано і боялися його покарання.

Бог не є караючим Богом. Уявіть собі, якби Бог карав людей за всі гріхи, які вони коять на землі! То в Нього було б сьогодні, ймовірно, багато роботи. Але, судячи з усього, це не так, адже ми знаємо багато людей, яким живеться добре, хоча вони коять зло. Іноді навіть складається враження, що чим більше людина грішить, тим краще їй живеться. Отже, Бог не є Богом, Який карає грішників. І, напевно, саме тому багато людей думають, що вони можуть робити все, що їм заманеться.

Утім, це в цьому причина, чому ми маємо серйозно ставитися до гріха. Будь-який гріх є вагомим, бо він унеможливорює наше досконале єднання з Богом. Аби потрапити туди, де ми прагнемо бути – у Боже Царство – нам треба жити в цілковитій гармонії з Божою волею. Будь-який гріх відлучає нас від Бога! Людям притаманно визначати для себе, що є великим гріхом, а що – малим. Але подібний поділ не має жодного сенсу. Бо навіть найменший, на думку людини, гріх унеможливорює наше перебування в Божому Царстві. Будь-який гріх є вагомим. Тож усвідомивши, що ми потребуємо прощення гріхів, приходьмо до Бога й просімо: «Будь ласка, прости нам!»

Лише один шлях

Ми не можемо ні купити прощення своїх гріхів, ні заслужити на них. Деякі люди вважають, що прощення можна купити. Згрішивши, вони приносять Богові чималу жертву й вірять, що Він помилює їх. Але прощення годі купити. Інші гадають: для того, аби отримати прощення, треба наказувати самих себе. Вони бичують себе і страждають, аби продемонструвати, як сильно вони каються у скоєному. Але це теж не працює. Бога годі змусити простити вам, заподіюючи собі подібні страждання. Ви також не можете компенсувати свої гріхи, виконуючи добрі справи. Не можна виконати 25 добрих справ, аби компенсувати двадцять гріхів, які ми скоїли. Це неможливо.

Єдина можливість отримати прощення гріхів – це вірити в Ісуса Христа і в Його жертву. Тільки Ісус Христос завдяки Своїй жертві й Своїй заслугі може простити нам гріхи. Нам, смиренним грішникам, треба прийти до Бога й просити: «Будь ласка, прости мені!»

Окрім того, аби отримати прощення гріхів, нам треба йти шляхом, прокладеним Ісусом Христом. Він послав Своїх Апостолів і наділив їх повноваженнями звіщати прощення гріхів. Новий Заповіт учить нас, що має звіщатися прощення гріхів. Тому ми повинні прийти туди, де Апостоли й уповноважені ними служителі звіщають прощення гріхів.

Але Бог хоче ще чогось. Він хоче знати, чи ти дійсно маєш бажання мінятися. Він хоче бачити твої щирі намагання перестати грішити. У цьому ми бачимо проблему людини, яка просить прощення лише тому, що боїться Божого покарання. Коли їй прощаються гріхи, то вона каже собі: «Яке полегшення, Бог не покарав мене» – а на наступний день знову грішить.

Утім, людина, яка просить у Бога прощення з любові до Нього і бажання єднатися з Ним, дійсно мотивована мінятися на краще. Вона прагне бути з Ісусом і знає, що будь-який гріх відлучає її від Ісуса, і така мотивація допомагає. Бажання і намір змінюватися на краще є абсолютно необхідними для того, аби отримати прощення гріхів. Мої дорогі брати й сестри, я не знаю вас, але я знаю себе, і знаю, що мій намір мінятися є ще не достатньо великим. Ми маємо працювати над тим, аби дійсно мінятися на краще.

Окрім того, Бог хоче ще одного. Він бажає, аби ми були не тільки смиренними по відношенню до Нього, а й дивиться на наші стосунки з ближніми. Він бажає, аби ми не судили ближнього. Згадаймо притчу про фарисея і митаря (Від Луки 18, 10-14). Фарисей не здобув милості, бо осудливо відгукнувся про митаря. Для того, аби досягти цілковитого прощення, важливо бути смиренным по відношенню до свого ближнього й усвідомлювати: «Він грішний, але я також! Ми обоє потребуємо прощення».

Ісус навчав нас прощати ближньому. Коли ми молимося молитвою «Отче наш», якої навчив нас Ісус, то просимо: «Прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим» (Від Матвія 6, 12). Це також умова, чи, скажімо так, ціна, яку ми платимо, аби отримати прощення гріхів. Ісус промовляє до нас: «Прости своєму ближньому!» Бог міг би ставити перед нами чимало вимог як умову для того, аби дарувати нам прощення. Він міг би вимагати від нас неймовірних звершень чи великих страждань, але Він обрав для нас тільки одне правило, якого ми маємо дотримуватися: Він вимірює наше бажання отримати прощення провин зусиллями, які ми докладаємо для того, аби прощати ближньому.

≈ Апостоли Хосе Бонайте і Рейнальдо Мільчук із Бразилії, Окружний Апостол Енріке Мінію, Першоапостол Жан-Люк Шнайдер, Окружний Апостол Марк Уолл і Апостол Герман Ернст Гігу з Уругваю (зліва направо)

≈ Окружний хор і невеликий оркестр обрамляли богослужіння музичними номерами. До округу Сан-Паулу входять дев'ять громад.

≈ Аби підготувати громаду до відпущення гріхів і Святого Причастя, оркестр виконував мелодію пісні № 228 «Всевладній я молюсь любові»

Відшкодування

Дозвольте мені висловити ще одну думку? Учора в Катехізисі я прочитав наступне: «...аби отримати прощення гріхів, необхідно бути готовим відшкодувати заподіяну шкоду» (див. КНЦ, п. 12.1.8.5). Ми не завжди усвідомлюємо це. Легко сказати: «Прости мені!» Але Бог хоче, щоб ми, наскільки це можливо, відшкодували заподіяну шкоду. Отримавши прощення, Закхей пообіцяв відшкодувати заподіяні ним збитки. Він хотів повернути вкрадені ним гроші. Бог хоче, аби ми, наскільки це можливо, також відшкодували заподіяну нами шкоду. Якщо хтось украв гроші, нехай поверне їх назад.

Однак я не хочу зупинятися тільки на матеріальних речах. Коли ми грішимо, то нерідко ранимо душу й серце свого ближнього. Своєю недостойною поведінкою ми часто нищимо радість дружини, чоловіка, дітей, батьків, завдаємо шкоду єдності Церкви, руйнуємо мир, інколи (що ще гірше) підриваємо довіру до Бога, до Церкви, до брата чи сестри. Через нашу неправильну поведінку мій брат чи сестра зазнають менше радості,

мають менше миру, менше довіри до Бога. Недостатньо просто вибачитися і попросити прощення. Ми маємо зробити щось більше і допомогти відновити радість, мир і довіру до Бога.

Дорогі брати і сестри, приймімо це близько до свого серця. Треба не тільки усвідомлювати, що ми згрішили, а й поставити собі за мету компенсувати заподіяну шкоду. Якщо ми поступатимемо так, то зможемо отримати прощення гріхів. Тоді Ісус Христос скаже нам: «Я зазирнув у твоє серце, ти свідомий своїх гріхів, ти смиренно просиш прощення, ти готовий простити ближньому і хочеш відшкодувати заподіяну тобою шкоду. Не хвилюйся: Я відпущу твій гріх і твою провину. Нехай мир Воскреслого перебуває з тобою». Яке полегшення!

Але Бог хоче зробити ще більше, бо добре знає, що згодом ми знову грішитимемо. Ось чому в нашій біблійній цитаті говорить: «Зціли мене. Будь милостивий до мене, прости мені, а також зціли мою душу». Бог прекрасно знає, що недостатньо обірвати листя з бур'янів. Він хоче зцілити нашу душу, видаливши корінь проблеми.

ОКРУЖНИЙ АПОСТОЛ МАРК УОЛЛ:

Окружний Апостол Уолл (Канада) розповів про те, як він проводить дозвілля зі своїми онуками: «Я часто допускаю помилку, коли роблю усе за них. Вони пробують їздити на велосипеді, і я тут як тут, допомагаю їм. Або один із моїх онуків намагається скласти пазл, то я складаю за нього. Тоді вони мені кажуть: «Ні, давай я сам!». Я зупиняюся і чекаю. Якщо в якийсь момент у них щось не виходить, то вони самі просять мене: «Допоможи мені?» Тоді я приходжу їм на допомогу. Так само і нам перед Богом треба самим працювати над своїм спасінням. Бог хоче допомогти кожному з нас, але ми маємо дозволити Йому допомогти нам, маємо просити у Нього про це. Бог нікого ні до чого не змушує. Ми маємо самі прийти до Нього і попросити: «Господи, допоможи мені подолати гріх».

ОКРУЖНИЙ АПОСТОЛ ЕНРІКЕ МІНІО:

Окружний Апостол Мініо (Південна Америка) наголосив на відповідальності, яку бере на себе кожен християнин: «Ми самі, а не хтось інший, вирішуємо, яким шляхом йти і які рішення приймати. Можливо, якась людина підштовхує нас до гріха, але вона не несе за це відповідальність». Відкуплення - це процес, до якого запрошує нас Божа любов: «Бог ні до чого не примушує. Він запрошує нас зазирнути у своє серце, розпізнати, що треба змінити, взяти на себе відповідальність, подумати над тим, що треба покращити, і взятися за виконання обіцянки, яку ми дали Богові під час Конфірмації: відректися від диявола і бути вірними Богові до кінця».

Він хоче остаточно визволити нас від зла. Це можливо лише тоді, коли ми усвідомимо, що самі є частиною проблеми. Ми залюбки скаржимося, що на землі так багато зла, що люди погано поводяться, що так багато хвороб, насильства і несправедливості. І ми просимо в Бога: «Визволи нас від усього цього!» А Бог відповідає: «Схаменися! Чи усвідомлюєш ти, що сам є частиною проблеми?»

Я припускаю, що серед нас ніхто ніколи нікого не вбивав і не крав грошей у інших. Є багато людей, які поводяться набагато гірше, ніж ми. Але, брати і сестри, ми теж є частиною проблеми! Своїми гріхами ми сприяємо тому, що зло набуває дедалі більшого впливу. Я знаю, що це неприємно чути, але це факт. Ми, можливо, відіграємо лише незначну роль, але ми сприяємо поширенню зла на землі. Якщо в громаді щось не так, то ми є теж частиною цієї проблеми. Звичайно, ми є, можливо, не найгіршими, але ми грішимо. А іноді ми сприяємо поширенню зла і завдаємо шкоду.

Це звучить моторошно, але Ісус також каже нам: «Ви не тільки частина проблеми, а й частина її вирішення!». Якщо ви зміните свою поведінку, якщо будете чинити менше зла, то допоможете покращити ситуацію – можливо, на дуже низькому рівні, але якщо так робитиме кожен, то ситуація в сім'ї, у міжлюдських стосунках, у суспільстві неодмінно покращиться.

Ісус хоче зцілити нашу душу і бажає, аби ми усвідомили: я є частиною проблеми, але також частиною її вирішення. Моє завдання – мінятися. Ісус, аби зцілити наші душі, бажає, щоб ми подивилися на себе збоку і запитали в себе, чому ми скоїли той чи інший гріх. Чим викликана наша поведінка? Ісус допомагає нам з'ясувати коріння – а коріння може бути різним... Досить часто ним є наше «его». Ми занадто високої думки про себе, про свою значимість, ми недостатньо смиренні. Це причина багатьох неправильних учинків. Ми часто неправильно розставляємо пріоритети, для нас надто важливими є земні речі, приміром, гроші, майно. Це викликає заздрість, а заздрість – причина багатьох гріхів. Я міг би перераховувати ще багато інших моментів, але в цьому потреби немає. Кожен може сам для себе з'ясувати, чому він скоїв той чи інший гріх. Святий Дух допоможе вам з'ясувати корінь усього цього і викоринити його. Чим більше ми живемо із спонуки Святого Духа, чим більше проявляємо смирення, чим

більше любимо Бога й ближнього, тим менше грішимо і заподіюємо шкоди ближньому. Чим менше ми будемо чинити зла, тим кращою буде ситуація у цілому.

Коли Бог бачить, що ми щирі й робимо все можливе, аби отримати прощення гріхів, що ми наполегливо працюємо над собою, аби викоринити коріння зла зі свого серця, то відбувається найпрекрасніше – Він дарує нам Своє прощення і Свою милість. Він робить нас досконалими. Він повністю визволяє нас від усякого зла. Він творить велике чудо, роблячи нас такими ж досконалими, як Христос. Людині це не під силу, але Бог з милості Своєї вершить це. Тоді ми постанемо перед Богом без жодного гріха, без жодного сліду зла. І Бог скаже нам: «Тепер ти можеш увійти в Моє Царство, бо Я зробив тебе досконалим». Там ми остаточно звільнимся від зла й здобудемо вічну радість і вічний мир.

Дорогі брати і сестри, це не мріяння, а дійсно наше майбутнє. Це спасіння, яке Бог хоче подарувати нам. Тож ідімо цим шляхом, усвідомлюймо свої гріхи, ідімо шляхом прощення гріхів, працюймо з Божою допомогою над собою, аби прогнати зло зі свого серця. Тоді ми можемо надіятися на милість Ісуса Христа. Він зробить нас досконалими.

Святе Причастя

Після співпроповідей Першоапостол сказав: Сьогодні Бог готовий і має намір простити нам гріхи. Я думаю, що в цей святковий день ми можемо висловити Богові свою вдячність за жертву Ісуса Христа. Тільки тому, що Він прийняв смерть, ми можемо отримати прощення гріхів. Тільки завдяки Його заслугі ми можемо увійти в Боже Царство й остаточно звільнитися від страждань. Святкуймо Святе Причастя як свято подяки, споглядаючи на Ісуса й кажучи: «Дякую Тобі за Твою жертву, дякую Тобі за Твоє терпіння, за Твоє прощення і за Твою милість. Ти до мене вельми добрий. Дякую за те, що Ти прощаєш моєму ближньому. Дякую Тобі за те, що Ти хочеш спасти всіх людей».

У нас є ще чимало інших причин, аби дякувати Господу нашому Ісусу. Приступімо до святкування Святого Причастя як до свята подяки. Просто скажімо Йому: «Ісусе, я люблю Тебе і хочу бути вічно з Тобою».

Герт Опденплатц народився 14 листопада 1964 року, спочатку працював муніципальним службовцем, а згодом редактором. Він, перебуваючи з 1999 року в сані Апостола, здійснює опіку над різними регіонами в Гессені, Рейнланд-Пфальці та Саарі, а також над кількома країнами Західної Африки. Окрім робочих груп (РГ) у своїй Регіональній церкві, він брав також активну участь у кількох робочих групах Міжнародної НАЦ, зокрема, РГ «Катехізис», РГ «Питання віри» та РГ «Теологія». Одружений, має трьох дітей і шістьох онуків.

Фотом: fotostudio-marlies

«Так» Ісусу = «Так» Церкві

«Так, я хочу цього», – вирішує Ребека. Вона вирушає в дорогу зі слугою Авраама. Це є водночас її згодою на одруження з Ісааком. Ми бачимо два фактори, що є важливими для прийняття такого рішення: Ревекці довелося покинути свій дім і сім'ю, що, звісно, було нелегко. Але слуга підніс їй дорогоцінні подарунки. Це було, безумовно, привабливо: його господар, схоже, багатий; на них чекає, ймовірно, прекрасне життя.

Слуга просив у Бога про знак, і Бог дав його. З цієї розповіді можна зробити висновок, що прийняття рішень залежить від знаків. Чи це дійсно так? Слуга отримав знак, а Ребека – ні. Вона прийняла рішення, виходячи із ситуації, яка склалася в її житті. Ісаак теж не отримав жодного знаку, але покохав її.

Сказати «так» під час хрещення – це дуже відповідальне рішення. Малолітні діти не отримують заздалегідь жодного знаку; але віруючі батьки промовляють за них «так» Христу і «так» Церкві. Лише через роки ті, кого хрестили в дитинстві, уже самі кажуть «так» під час Конфірмації.

Перші християни зберегли вірність своєму важливому рішенням слідувати за Ісусом і перебувати в лоні Його Церкви: «Вони постійно перебували в апостольській науці та спільності, на ламанні хліба й молитвах» (Діяння 2, 42). Це приклад для наслідування.

Погляд на знаки збоку: у деяких людей увійшло в звичку просити про знаки перед тим, як приймати

певні рішення – номер пісні або цитата з Біблії тощо. Можна чути про успіхи подібної практики. Утім, життєвий досвід учить, що все ж трапляються невдачі. Люди не охоче говорять про них. Правильно і важливо молитися перед прийняттям важливих рішень. В особливі моменти внутрішній імпульс може спонукати нас просити про знак, тоді нехай воно так і буде. Однак взагалі слід пам'ятати, що, акцентуючи увагу на знаках, які ми самі собі встановлюємо, ми перекладаємо відповідальність на Бога. Доцільніше проаналізувати ситуацію, обговорити її з людьми, яким ми довіряємо, і подумати, чи відповідає моє рішення Божій волі. Воно буде завжди хибним, якщо його наслідком будуть гріховні дії або якщо його пріоритетом будуть виключно земні речі, приміром, гроші, влада чи слава. Для прийняття правильного рішення треба орієнтуватися на діла й слова Ісуса.

Ісус також висловив Своє принципове рішення: «Отче! Хочу, щоб ті, яких Ти Мені передав, перебували там, де і Я, щоби й вони були зо Мною та й бачили Мою славу, яку Ти дав Мені, бо полюбив єси Мене перед заснуванням світу» (Від Івана 17, 24). Вирішальним є питання: «Чи ти також хочеш цього?» Отже, нехай наше «так» залежить не від знаків, а від нашої любові до Христа та Його Тіла, Церкви. Першоапостол Штрекайзен стосовно цього висловив незабутні слова: «Я вирішив на користь Господа, і хай воно так буде!»

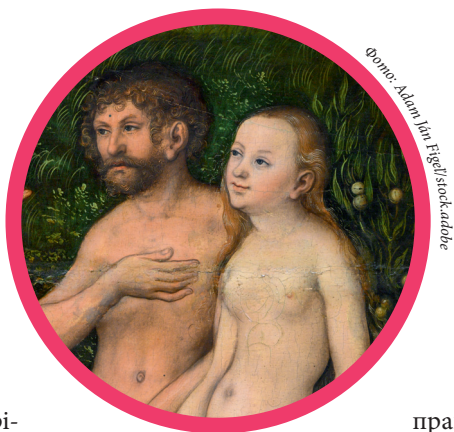

За Чи проти Бога

Рішення у Біблії

Будь-якій дії передують рішення, а рішення неминуче обертається наслідками. Іноді вони можуть бути більш, а іноді менш вагомими. Рішення, дії та їхні наслідки, про які розповідається в Біблії, треба завжди розглядати в широкому контексті історії спасіння. Утім, варто звертати увагу на деталі. Що, зокрема, спонукало Єву поступити так, аби людей було вигнано з раю, що спонукало Юду Іскаріотського зрадити свого Господа й Учителя? Особисте часто лежить в основі прийняття рішення у ситуаціях, які мають величезне значення для загального процесу спасіння. Скільки свободи Бог відводить людям для прийняття рішення? Деякі ключові біблійні постаті дають відповіді на це питання.

Адам і Єва

Перші люди, імена яких згадані в Біблії, стоять перед вибором прийняти рішення. У випадку з Адамом усе розпочалося досить безневинно. Бог доручає йому дати імена тваринам, яких показав йому як потенційних супутників життя. А Єва невдовзі постає перед вибором: або послухатися Бога, або піддатися викликаній змієм цікавості та з'їсти плід з дерева пізнання добра й зла.

Наслідком її рішення було вигнання людей з раю. Адам свідомо вирішує послухатися Єву і спожити заборонений плід. Унаслідок їхнього гріхопадіння усі люди змушені відтепер заробляти собі на хліб у поті чола (Буття 3, 19).

землі обітованої – наслідок того, що цей народ неодноразово приймав рішення не на користь Бога.

Мойсей також не завжди приймав правильні рішення у своєму житті. Історія про «води Меріва» (Числа 20, 13) – чи не найпереконливіший приклад цього. Ізраїльський народ мучила спрага, і Мойсей отримав від Бога чіткі вказівки, як саме здобути воду: він мав щось сказати скелі, з якої згодом потече вода. Але Мойсей стукає по скелі своїм посохом, щоб сталося чудо, і робить так, щоб це виглядало в очах людей, немовби він сам звершив його. Утім, Бог не відмовив ізраїльському народові у Своїй допомозі, тому вода потекла зі скелі. Це рішення Мойсея стало причиною того, що Бог відмовив йому та його братові Аарону увійти в обітовану землю.

Так показано, наскільки різними можуть бути наслідки одного й того ж рішення. У той час як прийняття Мойсеєм Божого покликання робить його не тільки провідником свого народу, а й звільняє увесь народ з полону і рабства, нехтування Божественними вказівками обертається наслідками тільки для Мойсея та його брата. Бо народ все ж увійшов у землю обітовану.

Мойсей

Мойсей неодноразово постає – часто безпосередньо через Бога – перед необхідністю прийняття важливих рішень, які мають далекосяжні наслідки як для

нього особисто, так і для всього народу Ізраїлю.

Покликання Мойсея Богом, Який промовляє до нього з палаючого куща і вперше відкриває Своє Ім'я, є для Мойсея неймовірним чудом. Проте, у нього виникають сумніви щодо свого покликання. Те, що на перший погляд може здатися слабкістю, спонукає Мойсея до прийняття свідомого і виваженого рішення – рішення, яке вельми позитивно позначиться на його народові: ізраїльтяни можуть урешті-решт звільнитися від єгипетського рабства, і Мойсей приводить їх до землі обітованої.

Відомо, що все це відбувалося не без труднощів. Замість кількох тижнів ізраїльському народові знадобилося сорок років, аби дістатися до

Валаам

Людам, яких обирає Бог, майже завжди надає свободу вибору. Саме процес прийняття рішення в багатьох випадках є головним мотивом біблійних історій. Рішення на користь Бога чи проти Нього є часто визначальним для становлення біблійних персонажів.

Тим цікавішим є те, що людина, яка вже прийняла для себе чітке рішення, раптом утрачає

свободу вибору. У зв'язку з цим, сюжет історії з Валаамом зазнає рішучий поворот або – з точки зору богослов'я чи історії спасіння – є неабияким чудом.

Валаам – пророк Моавитян, який у цій розповіді дещо схожий на супротивника Мойсея.

Цар Балак покликав його, аби він прокляв ізраїльський народ, що розташувався табором перед Моавом. Цікаво, що Валаам не є послідовником язичницького культу, а, вочевидь, вірив у єдиного Бога Ізраїлю і підтримував з Ним тісний пророчий зв'язок, оскільки неодноразово мав безпосереднє спілкування з Богом.

Валаам відхиляє перше прохання царя. Однак дорогою до Моава він неодноразово приймає рішення, яке суперечить Божому плану. Тоді Бог знову й знову втручається в ситуацію. Спочатку Він посилає на його шлях ангела, якого бачить не він, а тільки його ослиця. Валаам не раз б'є боязку ослицю. І тільки, коли вона починає говорити й запитала, за що він її б'є, Валаам помітив ангела. Однак Валаам не слухає ангела, а продовжує свою подорож до царя Балака. Вони тричі ставлять сім жертвників з видом на табір ізраїльтян, на кожному з яких приносять у жертву бика й барана. Але щоразу, коли Валаам вирішує проклясти цей народ, він благословляє його. Кінець кінцем, Валаам змушений зізнатися царю Балаку, що не може чинити проти Божої волі, і пророкує йому поразку Моава від рук Ізраїлю. Валаам не раз активно виступав проти Божого плану, але Бог не допускав цього. Валаамові була надана певна свобода вибору, адже подорож до царя Балака та ізраїльського народу виявилася успішною. Утім, у кінці кінців йому довелося виконати Божий план і благословити ізраїльський народ усупереч власному рішенням (Числа 22).

Це лише декілька прикладів з життя багатьох старозавітних постатей, рішення яких мали далекосяжні наслідки як для них самих, так і для всього народу – як на краще, так і на гірше. Приміром, Даніїл, який прийняв рішення зберігати живу віру в єдиного Бога навіть у вигнанні, наражаючи себе на велику небезпеку. Або Юди-

та, яка своїм одноосібним рішенням, вдаючись до хитрощів, убила асирійського воєначальника Олоферна і звільнила Єрусалим від облоги.

Ісус і диявол

Ісусові під час земного життя також доводилося не раз приймати важливі рішення. З людської точки зору, спокуси Ісуса дияволом у пустелі вимагали від Нього прийняття особливо важливих рішень. Ісус провів сорок днів у пустелі – нагадування про сорок років, упродовж яких народ Ізраїлю мандрував пустелею. Диявол тричі намагався спокусити Ісуса, але Він тричі протистояв спокусі, яка була безпосередньо перед Ним. Тим, що Ісус протистояв цим спокусам, у тому числі спокусі здобути всі царства світу та їхню славу, Він прийняв остаточне рішення на користь спасіння всіх людей від їхніх гріхів.

Юда Іскаріотський

Остання постать, на якій слід зупинитися – це учень Ісуса Юда Іскаріотський. Юда прийняв рішення, яке спантеличує читача Біблії. За тридцять срібняків Він зраджує Ісуса. Безумовно, це не маленька сума, яка еквівалентна сьогодні близько 10 000 євро.

У той же час рішення зрадити Ісуса здається недалекоглядним для людини, яка розпізнала в Ньому Христа, Месію останнього часу й Божого Сина.

Наслідки виявилися далекосяжними: Ісус та Юда померли. У той час як Юда з почуття провини позбавляє себе життя, Ісуса заарештовують і Він помирає жертвою

смертю на хресті.

Фото: Renata Sedmáková/stock.adobe

Апостол Павло

Апостолу Павлу також довелося приймати відповідальні рішення. На відміну від Юди, який перетворився з послідовника на зрадника Ісуса, Павло пройшов шлях від переслідувача християн до палкого прихильника християнства і, ймовірно, найвпливовішого Апостола свого часу. На цьому шляху йому довелося прийняти чималу низку рішень. По-перше, вирішальне значення має сам факт його навернення до християнства. Хоча зустріч Павла з воскреслим Ісусом по дорозі в Дамаск, з сьогоднішньої точки зору, може здатися зрозумілою і простою для сприйняття, тоді вона, ймовірно, була для нього вельми зворушливою подією. Вона сприяла чіткому формулюванню його пізнання і прийняттю ним свідомого рішення.

Ще одне рішення Апостола Павла має наслідки зовсім іншого характеру, які відчутні досі: його рішення залишитися неодруженим і бездітним. Хоча відомо, що Апостол Петро був одружений (адже Ісус зцілив його тещу), але Апостол Павло в 1-у Посланні до Коринтян досить чітко пише про те, що прийняв рішення не одружуватися. Це зізнання і досі використовуються як аргумент на користь того, аби закликати католицьких священників жити в celibatі (безшлюбним життям). Рішення, які приймає Апостол Павло, цікаві особливо тим, що в багатьох випадках він сам обґрунтовує причини, які спонукали його до їхнього прийняття. У той час як ми розглядаємо людей Старого Заповіту через призму багатовікової традиції, і навіть Ісуса та євангелістів розділяє близько одне покоління, Апостол Павло своїми посланнями дозволяє нам брати безпосередню участь у прийнятті ним (життєво важливих) рішень.

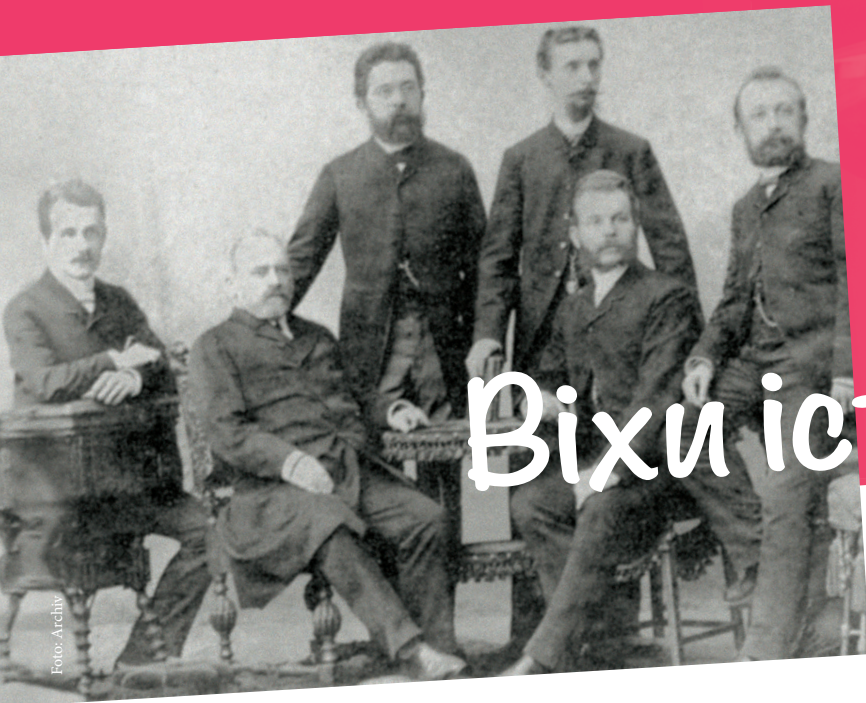

Фото: Renata Sedmáková/stock.adobe

Інформація про ілюстрації:

Адам і Єва: Рай (1530), Лукас Кранах Старший (1472-1553). Віденський музей історії мистецтва;
 Мойсей: фреска Йозефа Шонмана (1857) у церкві Альтлергенфельд, Відень;
 Ісус і диавол: В'їзд Ісуса в Єрусалим;
 Ісус та Юда: Юда зраджує Ісуса поцілунком. Обидві ілюстрації: фреска (14 століття) в базиліці Сан-Аббондіо, Комо;
 Апостол Павло: фреска (кінець 19 століття) у церкві Святого Серця, Берлін
 Пренцлауер-Берг.

≈ Апостоли з пророком
Генріхом Гейером (2-й ліворуч)

Віхи історії

Рішення, які змінили Новоапостольську церкву

Рішення – це одна з найважливіших складових християнської віри. Це стає зрозуміло, зокрема, з євангельських розповідей, у яких Ісус закликає людей у повсякденному житті: «*Иди за Мною!*» (Від Марка 2, 14). Вони, довго не роздумуючи, йдуть услід за Ісусом, і їхнє життя радикально міняється. Змінюється також їхній спосіб життя, і раптом вони спроможні робити речі й казати про те, що ще недавно було немислимим.

Не тільки люди потрапляють у ситуації, коли їм доводиться приймати рішення, а й організації. Наша Церква теж неодноразово опинялася перед необхідністю ухвалювати рішення, які відкривали нові шляхи й змінювали її обличчя.

«Так» новим Апостолам

Перше і, безумовно, найважливіше рішення для нашої Церкви було прийнято в 1863 році Католицько-апостольською громадою Гамбурга (Німеччина). Через пророка Генріха Гейера й інших пророків відбулося покликання нових Апостолів. Хоча Апостоли Католицько-апостольської церкви ухвалили рішення не визнавати їхнє покликання, та більшість членів і служителів гамбурзької громади визнали покликання нових Апостолів як акт Божого діяння. Відтак, гамбурзьку громаду було виключено з об'єднання католицько-апостольських громад.

Незважаючи на труднощі й розбіжності, члени громади зберігали віру в те, що Бог і надалі кликатиме Апостолів для Церкви. Гамбурзька громада стала відправною точкою нового апостольського руху, який згодом привів до утворення Новоапостольської церкви.

Зміна форми проведення богослужіння

Ще одним важливим рішенням, утілення якого, щоправда, затягнулося на декількох років, була відмова від пишної католицько-апостольської літургії та літургійних облачень. Цей процес розпочався в Нідерландах: близько 1870 року Апостоли Фрідріх Вільгельм Шварц і Фрідріх Вільгельм Менкгофф ухвалили рішення прийняти просту форму проведення богослужіння, яку використовували голландські реформати. Тепер у центрі богослужінь голландської громади знаходилася проповідь. Її доповнювала така ж проста літургія Святого Причастя. На відміну від католицько-апостольських громад, виконання церковних пісень тепер також почало відігравати важливу роль. До середини 1880-х років новоапостольські громади перейняли цю форму проведення богослужінь. Тепер, звісно, відмовилися від літургійного вбрання і почали носити костюми.

Підкреслено проста форма богослужіння стала

візитною карткою Новоапостольської церкви. Головною перевагою було те, що – на відміну від високолітургійних форм – не вимагалось жодних літургійних знань; будь-хто міг швидко освоїтися під час новоапостольського богослужіння і взяти в ньому участь. Упродовж XX століття позбулися майже всі залишків колишнього літургійного дійства, а, отже, часто відмовлялися від літургійних жестів і залишили лише складання рук для молитви. Лише у 2010 році відбувся переломний момент: було розширено літургію Святого Причастя і знову введено жест благословення.

Особиста відповідальність

Важливим рішенням 1980-х років було наголосити на особистій відповідальності віруючих. Першоапостоли Ганс Урвілер і Ріхард Фер підкреслювали, що члени церкви є зрілими і в змозі самі, а не церква, нести відповідальність за свій спосіб життя. Окрім того, відмовилися від накладання заборони на людей, у яких склалася складна життєва ситуація, зокрема, шляхом відсторонення їх від Святого Причастя.

Визнання водного хрещення в інших церквах і видання Катехізису

Ухвалене в 2006 році рішення про визнання дійсним водного хрещення в Ім'я Отця, Сина і Святого Духа відіграло важливу роль у відносинах між Новоапостольською церквою й іншими церквами. Це рішення відкрило шлях до готовності нашої Церкви для екуменічного діалогу. У цьому контексті слід також згадати нове формулювання Новоапостольського Символу віри (2010) та видання Катехізису Новоапостольської церкви (2012). У Катехізисі викладена не тільки основна богословська позиція Церкви, а й наголошується на позитивному ставленні до богословських традицій минулого. Відтепер загальну історію Церкви розглядають у позитивному світлі. Підкреслюється також і те, що Вселенські собори і ранньохристиянські Символи

віри є невід'ємною складовою частиною віровчення Новоапостольської Церкви.

Зведення жінок у сан

Зрештою, запровадження у 2023 році зведення жінок у сан – це ще одне рішення Апостольства, яке, безумовно, змінило обличчя нашої Церкви. Воно ґрунтується на розумінні того, що чоловік і жінка однаково створені на Божий образ і подобу та що їм обом доручено оберігати й упорядковувати творіння. Зведення жінок у сан, яке безпосередньо пов'язане з уточненням розуміння служіння (2019) є, безумовно, одним з найефективніших богословських рішень в історії нашої Церкви.

» Окружний Апостол Райнер Шторк
(сьогодні на заслуженому відпочинку)
зводить у сан дияконес

Фото: Thomas Brunschweiler

Наскільки вільною є вільна воля?

Чи ми дійсно самі приймаємо рішення?
Про співвідношення вільної волі людини
і всемогутності Бога.

Вільна воля

Вільна воля - це здатність людини самостійно і без примусу приймати рішення та діяти. Християни вірять, що Бог наділив людину вільною волею. Особиста відповідальність людини за свої вчинки є похідною від вільної волі: людина, яка вирішує, як їй поступати, повинна виправдовувати свої учинки. Протестантські й католицькі богослови по-різному розглядали питання свободи волі щодо зла. На думку Мартіна Лютера (1483-1546), свобода людини була зіпсована, тому вона неспроможна (невільна) творити добро. А згідно з католицькою точкою зору, людина внаслідок гріхопадіння не втратила свободу творити добро; зв'язок людини з Богом наділяє її такою свободою.

Провидіння

Зхристиянської точки зору люди не є повністю незалежними у прийнятті рішень. Адже існує ще Божественне провидіння. Християнське богослов'я розуміє його як владу, що править світом: Бог зберігає і править створеним Ним світом і Його створіннями в плані спасіння, поважаючи при цьому дану людині свободу волі та дій. У Старому Заповіті провидіння розглядалося як Боже втручання, турбота чи управління Його творінням і створіннями. У Новому Заповіті йдеться про Божі передбачення, які пов'язані з планом спасіння. Ісус указує на взаємозв'язок між Божою турботою про Його творіння і довершенням Божого Царства.

Совість

Аби людина взагалі могла оцінювати, чи її вчинки є добрими, чи ні, їй потрібен внутрішній голос – «совість». Для вчителя церкви Августина (354-430) совість – це осередок усвідомлення гріхів і провини. Совість судить про моральну цінність чи негідність учинків. Однак вона не є об'єктивною і незмінною величиною; вона, як і моральна свідомість людини, залежить від історичних умов і суспільних норм. Згідно з Катехізисом Новоапостольської Церкви, «совість зважає, що таке добро, а що зло. Якщо совість викликана розумом і вірою, то вона допомагає людині поступати мудро. Совість дає їй змогу пізнати, чи винна вона перед Богом і своїм ближнім, і виявляє, де вона в думках чи вчинках порушила Божі волю і порядок» (пор. КНЦ, п. 4.2.1.3).

Спокуси

У Біблії, насамперед у Старому Заповіті, можна знайти ще таку думку: заповіт між Богом і людиною передбачає, щоб людина добре зарекомендувала себе перед Богом, тому ідея спокуси відіграє не останню роль. Бог свідомо хоче випробувати на міцність вірність вибраного Ним народу. Він допускає спокуси навіть праведній людині (приміром, Аврааму, який повинен був принести в жертву свого сина). Але спокуси є водночас загрозою чи звабою з боку сатани (приміром, зваба змія в Едемському саду). Саме про цю форму спокуси йдеться у Новому Заповіті; нею пояснюється прохання в молитві «Отче наш»: «Не введи нас у спокусу» і заклик Ісуса до учнів у Гетсиманії: «Чувайте ж, молисься, щоб не ввійти в спокусу. Дух бадьорий, але тіло кволе!» (Від Марка 14, 38). На думку Апостола Павла саме сатана є спокусником (пор. 1-е Коринтян 7, 5), але Бог, проявляючи вірність, не дозволяє, аби віруючі люди зазнали спокусу понад їхню спромогу. Послання Якова однозначно відкидає думку про те, що Бог є ініціатором спокус: «Ніхто спокушуваний нехай не каже: Бог мене спокушає; бо Бог не може бути спокушуваний злом, і Сам Він не спокушає нікого; кожний спокушається своєю власною пожадливістю, яка його притягає і зводить» (Якова 1, 13-14). Молитва, пильність, вірність і стійкість необхідні християнам, аби протистояти спокусам, але в кінцевому результаті, спасає тільки Бог.

Допущення

Аби людина могла справді використовувати право свободи вибору, вона має мати можливість приймати рішення на користь зла. Саме тому існує допущення. Допущення в богословському розумінні є невід'ємною складовою Божих діянь, які визнають самостійність Його створіння, а також причину зла, гріха і страждань. Допущення таїть у собі ризик протиставити себе Богові. Ідея допущення пов'язана з питанням теодицеї, тобто з питанням того, чому Бог допускає страждання і зло. Зло і страждання належать до Божого владарювання, яке спроможне навіть зло перетворити в добро, бо спрямоване на примирення і відкуплення світу через Ісуса Христа. Думка про Боже допущення дозволяє віруючим людям йти хибними шляхами й приймати гріховні рішення відповідно до Божого провидіння. Утім, вони за будь-яких обставин можуть бути впевненими в Божій милосердній любові, яка досконало проявилася в акті відкуплення, звершеному Ісусом Христом.

Предестинація (напередвизначеність)

То що Бог взагалі не втручається у рішення і долю людини? Цьому суперечить ідея предестинації (напередвизначеності). Під нею розуміють вічне Божественне призначення відносно спасіння людини. Біблійною основою учення про предестинацію, яке розвинув Августин, є Послання Апостола Павла до Римлян (Римлян 8-11), де розглядається питання про наперед визначену Богом долю людини щодо її спасіння чи прокляття. Розрізняють учення про просту й подвійну предестинацію: проста предестинація ґрунтується на переконанні того, що Бог дарує людині Свою милість незалежно від її учинків. Таку людину Бог передбачив для спасіння. Цю думку можна знайти, зокрема, в Посланні до Римлян: «...яких же наперед призначив, тих і покликав [Бог]; а яких покликав, тих оправдав; яких же оправдав, тих і прославив» (Римлян 8, 30). Подвійна предестинація передбачає, що деяким людям Божою благодаттю судилося вічне життя, а іншим, навпаки, вічне відокремлення від Бога. Найвідомішим представником подвійної предестинації був реформатор Джон Кальвін, який у своїй праці «Настанови християнської віри» («Institutio Christianae Religionis») писав: «Бо не всі люди створені з однаковою долею, адже одним наперед призначене вічне життя, а іншим - вічне прокляття».

Новоапостольське віровчення надає людям свободу вибору щодо їхнього обрання: «Обрання - це дар Божий, який приймають вірою або відкидають невірою. Ніхто не може заслужити на своє обрання ділами чи претендувати на нього; його неможливо пояснити людським розумом /.../ З учення про обрання не можна робити висновок про те, що людина від самого початку наперед визначена у своїх діяннях і не має жодної можливості самостійно приймати рішення. Така можливість належить, скоріше, до буття людини. /.../ Обрання ґрунтується на Божій волі» (див. Катехізис Новоапостольської церкви, п. 4.5.3).

ПОРАДИ БАТЬКАМ

Хто написав Біблію?

Як найкраще пояснити дітям, як виникла Біблія? Ми можемо їм, приміром, розповісти про те, що Біблія - це велика скарбниця, наповнена історіями, піснями, мудрістю і розповідями. Її тексти написані різними людьми, деякі з яких жили багато тисяч років тому. Отже, Біблія - це не книга, написана однією людиною, а являє собою сукупність багатьох різних книг, написаних багатьма авторами.

Бог – автор біблійних текстів. Однак Він писав їх не Сам, а вибирав людей, які писали про свій досвід спіл-

кування з Ним і про Його діяння у цьому світі. Ці люди відображали в текстах свій власний досвід і почуття. Це означає, що біблійні тексти носять почерк людей, які писали їх, але по своїй суті походять від Бога.

З допомогою наведених нижче образів і думок педагоги можуть допомогти дітям зрозуміти походження Біблії і водночас познайомити їх з глибиною і значенням цієї особливої Книги. Зрештою, Біблія - це не просто збірка давніх історій, а живе свідчення того, як Бог об'явив Себе людям у минулому - і як продовжує це робити сьогодні.

ЯК ПОЯСНИТИ ПОХОДЖЕННЯ БІБЛІЇ

- Образ, який може допомогти дітям: уявіть, що **Бог схожий на художника, який тримає в руці багато різних пензликів**. Кожен пензлик відрізняється від інших – один малює тонкі лінії, інший – товсті мазки. Але художник один і той же, і в результаті виходить велика красива картина. Те ж саме стосується Біблії.
- Ще один образ: **Святого Духа** можна порівняти з вітром, який спонукає вітрильник рухатися уперед. Без вітру корабель стояв би на місці, а з ним він пливе на далекі відстані. Саме так Святий Дух спонукав людей, які писали біблійні тексти. Вони не просто викладали на папері свої власні ідеї, а, натхненні Богом, писали те, що Він хотів. Бог хоче показати через Біблію, хто Він, як Він бачить світ і чого Він очікує від нас, людей.
- Біблія не є повною розповіддю про всі Божі діяння. Вона розповідає нам про те, що важливо для нашого життя і для нашої віри. Отже, **Біблія подібна до великого компасу**, який допомагає нам віднайти правильний шлях у житті. Бог і сьогодні розмовляє з нами через Біблію, коли ми читаємо її. І чим більше ми вникаємо в Біблію, тим краще розуміємо, що саме Бог хоче сказати нам.

Марайке Фіннерн працює учителькою та шкільним консультантом у початковій школі Гамбурга (Німеччина). Вона очолює робочу групу «Діти і заняття» в Регіональній церкві «Північна і Східна Німеччина».

Фото: з особистого архіву

Богослужіння Апостола Будника в окрузі «Україна-Захід»

Фото: НАЦ України

18 і 19 січня 2025 року Апостол Будник провів свої перші в цьому році богослужіння в громадах Бурштина та Івано-Франківська округу «Україна-Захід». У суботу, 18 січня, відбулося богослужіння за участю Апостола в громаді м. Бурштина. В його основу було покладено біблійну цитату з Євангелії від Івана 14, 1: «Хай не тривожиться серце ваше! Віруйте в Бога, віруйте й у Мене». Апостол, зокрема, вів мову про те, що віра є запорукою нашого спасіння. Словами: «Віруйте у Мене!» Ісус наголошував на Своему Божественному авторитеті, а також на місії, яку Небесний Отець доручив Йому. Це особливо яскраво відображено в словах Нагірної проповіді, у якій Ісус неодноразово підкреслював: «Ви чули, що було сказано... А Я кажу вам...».

Бурштин. Апостол за віктарем

Бурштин. Спільне фото з Апостолом

*Івано-Франківськ.
Апостол за вівтарем*

У неділю, 19 січня, Апостол проводив богослужіння в Івано-Франківську, що знаходиться на Прикарпатті. В основу цього богослужіння Апостол поклав біблійну цитату з Послання Апостола Павла до Филип'ян 3, 20-21: «Бо наше громадянство в небі, звідки і Спасителя очікуємо, Господа Ісуса Христа, Який переіменить наше понижене тіло, щоб було подібним до Його прославленого Тіла, силою, якою Він спроможен усе Собі підкорити». У своїй проповіді Апостол, зокрема, наголосив, що тут, на землі, ми не маємо постійного місця, а є тільки тимчасовими гостями. Тому треба використати відведений нам на землі Богом час, аби через апостольське служіння підготуватися до Другого Пришестя Ісуса Христа. Для цього, отримавши з рук Апостола печать Святого Духа і ставши Божими дітьми, ми долучаємося до Церкви-Невісти, достойно слідуємо за Ісусом Христом, аби коли прийде час, у статусі первенців вийти назустріч Нареченому наших душ й досягнути досконале єднання з Богом у Його вічній славі.

Приїзд Апостола викликав у братів і сестер громади неабияку радість. Після богослужіння відбулося спілкування з Апостолом, зробили спільне фото на згадку.

Івано-Франківськ. Спільне фото з Апостолом

ВИХІДНІ ДАНІ:

Часопис «Наша новоапостольська сім'я», № 3, 2025 р.

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюрих, Швейцарія).

Адреса редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна; тел./факс: (+380352) 524732; p.bich@nak.org.ua сайт: nak.org.ua;

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович

Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович

© **Видавництво:** Фрідріх Бішофф ГмбХ, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина;

Друк: ТОВ «Терно-граф», вул. Текстильна, 18, 46020 м. Тернопіль, Україна; тел. (0352) 51-91-65, 51-91-64; e-mail: terno-graf@ukr.net

Наклад: 350 прим. (українською мовою).

Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.

Ми з вдячністю приймемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ.

Банківські реквізити:

IBAN р/р UA86320984000002600524 0016749 в АТ "ПроКредит Банк", МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165;

або IBAN р/р UA77 322669 00000 2600 130 023 5975 (UAN) в АТ «Ощадбанк» м. Київ, МФО 322669

Призначення платежу: добровільні пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами.

На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.